

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2018. március 4.

XVI. évfolyam 9. szám

Nagyböjt 3. vasárnap

„Uram, Istenem, örök életet adó igéid vannak.”

Egyházközségünk hirdetése:

Március 4. Nagyböjt 3. vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Gizella és Soós család
elhunyt tagjai

18:00 – +István

Március 5. Hétfő:

6:30 – Beteg Judit

Március 6. Kedd:

6:30 – Élő Gyula

Március 7. Szerda:

*Szent Perpétua és Felicitász
vértanúk*

6:30 – +Iren

Március 8. Csütörtök:

Istenes Szent János szerzetes

6:30 – Élő Mária

18:30 – 19:30 – Szentségimádás
a domonkos nővéreknél

Március 9. Péntek:

*Római Szent Franciska
szerzetesnő*

17:00-18:00 - Gyóntatás

18:00 – Élő János és Konstantin
Szentmise után keresztúti
imádság

*Nagyböjt péntekjein hústilalom
van.*

Március 10. Szombat:

17:00 –

18:00 - +Szülők

Március 11. Nagyböjt 4. vasárnap:

08:00 – +József és Mária

10:00 –

18:00 – +János

A szentmise olvasmányai:

Kiv 20,1-17

Zsolt 18

1Kor 1,22-25

Jn 2,13-25

SZENTSÉGIMÁDÁS

: Papi és szerzetesi hivatásokért
(együttműködve a Prohászka
imaközösséggel) imádkozunk.
„Kezdd el, s a többit bízd rá a
Jóistenre!” (Varga. László.)

JEGYES OKTATÁS

A foglalkozások hétfőnként 19
órákor vannak!

Helyszíne: a központi domonkos
rendház és a plébánia közötti
épület (volt kollégium, A épület).
Bejárat: ahol a patak átbújik a
járda alatt.

BETLEHEM

IMA ÉS ÉLETVÉDŐ

CSOPORT

Március 5. hétfő 11 óra

A következő összejövetel
március 5-én (hétfőn) 11 és 12
óra között lesz a domonkos
nővéreknél: **Budakeszi, Fő u.
192/A alatt (zöld kapus
bejárat).**

Mindenki imájára számítunk!

2X1%

Feltétlenül rendelkezünk adónk
kétszer 1%-ról:

A Magyar Katolikus Egyház
technikai száma: **0011**

Az Egyház számára (0011) az is
töltse ki a rendelkező nyilatkozatot,
akinek 0 Ft az adója, mert az

Egyház a rendelkezők létszáma
alapján kapja az állami támogatást.

A Prohászka Ottokár Alapítvány
tisztelttel kéri, hogy személyi
jövedelem adójának második egy
százalékával ebben az évben is
támogassa.

Az alapítvány adószáma:
19177232-1-13

A kedvezményezett neve:
Prohászka Ottokár Alapítvány

Ferenc pápa szerdai katekézise: az első keresztény oltár a kereszt volt

A pápa katekézisében folytatta a
szentmiséről szóló tanítását. Most
e tizenegyedik alkalommal az
„eucharisztikus liturgiát” kezdte
magyarázni az „adományok
bemutatása” témával. „Jézus
megkérdezte a tanítványait: „Hány
kenyeretek van? Menjetek,
nézzétek meg!” Megtudták és
jelentették: „Öt, és két halunk.”
Akkor fogta az öt kenyeret és a
két halat, föltekintett az égre, és
hálát adott. Megtörte a kenyeret, s
odaadta a tanítványoknak, hogy
osszák szét” (Mk 6, 38-39.41)

A szentmise másik alkotó része az „eucharisztikus liturgia”

A pápa bevezetőjében arra
emlékeztetett, hogy a
szentmisében az Ige, Isten Szava
liturgiáját annak másik alkotó
része követi, vagyis az
„eucharisztikus liturgia”. Ebben a
szent jeleken keresztül az egyház

folyamatosan jelenvalóvá teszi az újszövetség Áldozatát, melyet Jézus a kereszti oltárán pecsételt meg. (vö. II. Vat. Zsinat, Sacrosanctum Concilium, 47).

Az első keresztény oltár a Kereszt volt

A Szentatya szabadon hozzáfűzte: az első keresztény oltár a kereszt volt és amikor mi az oltárhoz járulunk a szentmise bemutatására, akkor emlékeztünk a kereszt oltárára tekint, mely az első áldozat volt. A pap, aki a szentmisén Krisztust képviseli, betölti azt, amit az Úr maga cselekedett és amit az apostolokra bízott az utolsó vacsora során: vette a kenyeret és bort, hálát adott, tanítványainak adta és így szólt: Vegyétek, egyétek és ... igyátok: ez az én testem..., ez az én vérem kelyhe. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”.

Újra átéljük az Apostolok tapasztalatát

Krisztus parancsának engedelmeskedve az egyház azokban a mozzanatokban helyezte el eucharisztikus liturgiát, melyek a legjobban megfelelnek a Húsvét vigíliáján mondott szavainak és cselekedeteinek. Így az adományok előkészítése során viszik az oltárra a kenyeret és a bort, vagyis a színeket, amiket Jézus a kezébe vett. Az eucharisztikus imádságban hálát adunk az Istennek a megváltást művéért és az adományok Jézus Krisztus testévé és vérévé válnak. Ezt követi a kenyértörés és a szentáldozás, ami által újra átéljük az Apostolok tapasztalatát, akik az eucharisztikus adományokat magának Krisztusnak a kezéből vették (vö. A római Miskönyv általános rendelkezései, 72).

Jó, ha a hívek nyújtják át a papnak a kenyeret és a bort

Jézus első gesztusának „vette a kenyeret és a bor kelyhét”,

megfelel tehát az adományok előkészítése. Ez az eucharisztikus liturgia első része – emelte ki a pápa. Jó, ha a hívek nyújtják át a papnak a kenyeret és a bort, mert azok az egyház lelki felajánlását jelentik, melyet az Eucharisztia számára gyűjtöttek össze. A pápa hangsúlyosan megismételte ezt a mondatot, a hívek szolgálatot az adományok felajánlásában, kiemelve annak fontosságát. Jóllehet a hívek ma már nem a saját kenyerüket és borukat ajánlják fel a liturgia számára, mint egykor régen, mindazonáltal az adományok felajánlásának a rítusa megőrzi az értékét és lelki jelentőségét. Jelentős ebben a tekintetben a papszentelési liturgia, amikor a püspök átadja a felszentelt papnak a kenyeret és a bort: „Vedd a szent nép adományait az eucharisztikus áldozathoz”

Isten szent népe ajánlja fel az adományt, a kenyeret és a bort

Isten szent népe ajánlja fel az adományt, a kenyeret és a bort, tehát a kenyér a bor jeleiben a

hívó nép felajánlja saját adományait a pap kezébe, aki azokat az Úr oltárára helyezi, „ami az egész eucharisztikus liturgia központja”. Vagyis a szentmise központja az oltár és az oltár maga Krisztus. Éppen ezért kell az oltárra úgy tekinteni, mint a szentmise központjára. A föld termése és az emberi munka gyümölcse kerül így felajánlásra mint a hívek elkötelezettsége, hogy saját magukat tegyék az isteni Ige iránt engedelmessé, mely a mindenható Atyaistennek tetsző áldozat mindannyiunk és az egész anyaszentegyház javára. Így a hívek élete, áldozata, imádsága és munkája egyesül Krisztuséval és az ő teljes áldozatával, melyek ebben új értelmet nyernek – idézett a

pápa a katolikus egyház katekizmusából.

Keveset kér az Úr, de sokat ad nekünk

Biztosan, kicsi dolog a mi adományunk, folytatta a pápa, de Krisztusnak szüksége van erre a kevésre is. Keveset kér az Úr, de sokat ad nekünk – szót ismét rögtönözve a pápa. Egy rendezett életet vár tőlünk, jóakaratot, nyitott szívet, annak a szándékát kéri, hogy javuljunk meg, hogy fogadjuk be őt, aki önmagát adja nekünk az Eucharishtiában. Ezeket a jelképes ajándékokat kéri tőlünk, amelyek aztán a testévé és vérévé válnak. Úgy mint a kenyérszaporítás alkalmával, hogy azt eucharisztikus adománnyá alakítsa, hogy az mindannyiunkat tápláljon és egymás testvérévé tegyen a testben, ami az egyház.

A tömjénezés az imádság felajánló jellegének a képe

A pápa külön kitért a tömjénezés jelentésére, mint az imádság felajánló jellegének a képére, amit a tűzben elemésztődött tömjén illatos füstje mutat, amint az ég felé száll. A tömjénezés szokása ünnepnapokon a kereszt, az oltár, a pap és a papi nép felé azt a felajánló köteléket mutatja, mely ezeket a valóságokat Krisztus áldozatával egyesíti. Majd megismételte, hogy el ne felejtjük: az oltár Krisztust jelenti, de mindig az első oltár, a Kereszt vonatkozásában. Hozzá visszük a mi kevéske adományunkat, melyet ő mindenné tesz, hiszen önmagát adja nekünk – zárta katekizisét Ferenc pápa.

(VI)